

KAKO LOVIJO NA SVETU NAJBOLJ RAZŠIRJENO RIBO?

Najbolj razširjena riba, kadar je vlovljena ter pripravljena za jed, je slanik. Ta riba potuje ob času vrstitve v neizmeren množinah proti obrežjem. Tak slanikov vlak je včasih po več kilometrov dolg in ravno toliko širok, da, tako gosto so te ribe skupaj natlačene, da so celo čolni, ki nalete na tak val, v nevarnosti, da jih množica rib dvigne iz vode, nakar se lahko prevrnejo in potope, kar se je že večkrat zgodilo. Toda slaniki menjajo svoje smeri preseljevanja opazovali so, da jih v gotove kraje tudi do 50 let ni bilo, potem pa zopet redno vsako leto. Slanik je zelo občutljiv glede temperature vode, zato se poda v vodne tokove, ki mu najbolj prija. — V evropskih vodah vrše lov na slanike večinoma le na obalah Anglije, Škotske, Norveške in Nizozemske. Tudi tu je moderna iznajdba, to je aeroplan, velike koristi. Letala se dvignejo in opazujejo morsko gladino. Ko opazijo, da se bliža velik val slanikov, javijo to brezžičnim potom v pristanišča, nakar po več tisoč čolnov, motornih in parnih, odpluje v označeno smer. Samo v Angliji je v ta namen pripravljenih 1300 vozil z 12.000 mornarji na krovu. 20 do 60 km od brega vržejo v morje mreže, ki včasih dosežejo skupno dolžino 3000 km. Polno obloženi se nato čolni in parniki vrnejo na obrežja. V angleških pristaniščih Jarmout in Lowestoft vlada nekaj časa veliko vrve in se dela noč in dan. 6000 ljudi je zaposlenih s spravljanjem slanikov v zaboje in sodove. Cela pokrajina diši po slanikih, kamor človek stopi ali pogleda, leže slaniki, sveži, soljeni, prekajeni, vsepovsod nič drugega kot slaniki. L. 1925 so v gori označenih dveh mestih razposlali nad 100.000 sodov slanikov. Računajo, da samo v evropskih vodah nalovijo vsako leto nad 10 milijard slanikov. Že sama Nemčija uvozi vsako leto nad 1 milijon sodov slanikov in Anglija potrebuje za svoje državljanke na leto 1.300.000 sodov slanikov. Kako ogromne množine pa jih pojedjo šele Rusi!

Preživel šest papežev in pet kraljev. V Turinu je umrl najstarejši duhovnik v

Italiji in najbrže tudi najstarejši na svetu sploh, don Oreste Perogalli. Bil je do zadnjega časa čil in zdrav ter mladeniško živahen. Samo noge so mu odpovedale in je zadnja štiri leta svojega življenja preživel v naslonjaču. Preživel je šest papežev in pet kraljev ter doživel vse vojne od 1848—1918, 50 let je poučeval v turinskih gimnazijah latinščino in grščino.

Koliko plačujejo velesile za oboroževanje? Amerika je trošila pred vojno 1914—1918 za oboroževanje 240 milijonov dolarjev, danes pa 580 milijonov; Anglija 355 milijonov, danes 509 milijonov; Italija 125 milijonov, danes 182 milijonov dolarjev. 82 odstotkov vseh izdatkov svojega proračuna izdaja Amerika za odplačevanje dolgov prejšnjih vojn in za pripravljanje nove, leta 1913 pa je ta odstotek znašal samo 68%.

Koliko človeških življenj imajo na vesti boljševiski voditelji? Boljševiska policija je usmrtila od leta 1917 do leta 1921 1.766.098 oseb in sicer: 3755 učiteljev, 8800 zdravnikov, 1243 duhovnikov, sploh 192.350 rokodelcev, 864.700 kmetov. Računajo, da znaša število vseh smrtnih žrtev boljševiske podivjanosti tri milijone oseb.

Kazen za nerazobešene zastave. V Vukovaru je policija pozvala na odgovornost vse one hišne lastnike, ki niso dne 1. decembra lanskega leta ob obletnici ujedinenja razobesili zastav na svojih hišah. Srežki poglavar g. Jovan Dotlić, ki je obenem tudi vršilec dolžnosti upravitelja policije, je kaznoval nad 200 siromašnih hišnih lastnikov, ki tudi niso razobesili zastav in sicer vsakega na 4 dni zapora ali 100 Din kazni. Vsak od teh siromašnih hišnih lastnikov je moral naročiti zastavo po najmanj 200 Din, kar znaša za vse zastave 40.000 Din.

Občni zbor vinarskega društva.

se je vršil dne 26. t. m. ob 11. uri dopoldne na vinarski in sadjarski šoli v Mariboru. Navzočih je bilo okrog 50 delegatov in vinogradnikov. Zborovanje je otvoril podpredsednik g. svetnik Zidanšek, ki

omenja odstop velezaslužnega dosedajnega predsednika g. profesorja Majcena, kateremu izreče občni zbor prisrčno zahvalo za dosedajno vneto delovanje. Prve težkoče so premostene, društvo pa še čakajo velike naloge, kakor n. pr. vprašanje sortimenta za bodoče trsne nasade itd. itd.

Tajniško poročilo g. inž. Zupaniča omenja, da se je vso delo društva dosedaj osredotočilo bolj na organizacijo vinogradništva in sicer potom reklamnih prospektov in vabil. Društvo je tudi interveniralo pri oblasteh glede trgovskih pogodb, zaščitne carine, uvoza vina v Avstrijo i. t. d. Društvo šteje sedaj že 1376 članov.

Vestno sestavljeno blagajniško poročilo izkazuje že premoženjski prirastek.

Nato je poročal urednik »Naših gorica«, g. ravnatelj Zmavc, o težkočah pri sestavi lista, ter je pohvalno omenjal veliko število sotrudnikov, tako da bi list lahko izhajal celo na 32 straneh. Ker imajo naši kmetski ljudje po zimi več časa za čitanje, je predlagal, naj bi list v zimskih mesecih bil bolj obširen, nego poleti. To je bilo soglasno sprejeto. Na predlog g. župana Brenčiča se izvoli uredniški odsek: dr. Leskovar, Bouvier, Zabavnik in Zidanšek.

Predlogi glavnega odbora se soglasno sprejmejo: 1. Zvišanje članarine od 20 na 30 Din. 2. Prihodnji občni zbor se vrši meseca maja v Krškem. 3. Vinarsko društvo, podružnica Ptuj, naj priredi prihodnje leto zopet razstavo.

Volitve načelstva so soglasno potrdile za načelnika: oblastnega odbornika g. Zupaniča za I. podpredsednika: oblastnega referenta g. Zidanška; za II. podpredsednika: g. Bajuka iz Dolenjskega; v odbor pa so bili po daljši debati izvoljeni sledeči: Brenčič, Bouvier, Košar, Goriup, Rajh, Robič, Zabavnik, Zupanič, Spindler.

Med predlogi članic so bili sprejeti sledeči: glede oddaje cenejšega trsja iz državnih, oziroma oblastnih trsnic; proti točenju in sajenju šmarnice; naj bi Kmetijska družba prirejala svoje občne zборе tudi na Štajerskem; o viničarskem redu, ki se naj prouči; glede cenejšega uvoza ga-

— Stev. 604. — je rekel, ko se je vrnil. — Sedaj bodeva vprašala, kdo stanuje v oni kabini.

Z gospodarjem ladje je bil dobro znan, ker sta večkrat pila skupaj žganje, zato mu ni bilo težko izvedeti, kdo potuje v kabini št. 604.

— V št. 604. — stanuje madam Alvear, žena uglednega Amerikanca. Govori samo španjolsko. Dali zna holandski? Kolikor vem, niti besede.

Dübell se je vrnil k prijatelju in mu povedal, kar je izvedel. Vrnila sta se na prejšnji prostor. Dübell je pograbil stol in je dvakrat močno udaril po steni kabine.

— Ne razbijajte! — se je slišal glas v španjolskem jeziku.

Dübell se za trenutek niti ni premaknil. Potem pa je zgrabil Gregorja za roko.

— Grom! Glej plamen, ladja goril — je glasno jecljal.

Gregor je skočil pokoncu.

— Kje?

Dübell ga je sunil proč in napeto prisluškoval. V kabini je ostalo vse tiho.

— Stara dama gotovo ne zna holandski, ker bi drugače ne ostala tako mirna.

Peti dan so zapustili Rio de Janeiro, Gebria je plula navzgor po reki La Plata. Las Casas je peljal Betko na krov.

— To je Rio de la Plata — srebrna reka — je rekel. — To je bila pot starih raziskovalcev. Po tej reki so pripluli moji predniki. Tu so bili boje za svojo domovino.

Besedo »domovina« je tako mirno in tako ponosno izgovoril, da je Betko ganil.

— Ker ste tu, bi vam rad pokazal vse, kar je najlepše v Argentini. Brata sem povabil na svoj dom in on je z veseljem obljubil, da gre z menoj. In tako bom imel srečo, da vam pokažem svojo domovino Sv. Martin.

— Zelo ste ljubeznivi, g. Las Casas — se je zahvalila Betka. Prav rada grem z vami.

Las Casas je povabil tudi Dübella. Stvar se mu ni dopadla, ker sta Gregor in Betka sprejela povabilo, ga tudi on ni odklonil. Casasu namreč ni zaupal in tako je hotel biti vedno poleg Goversa in Betke. Šel je v kabino, da bi se pripravil za pot. Komaj je vstopil, je zagledal poleg ogleđala nekaj belega.

Bila je kuverta. Odprl jo je in izvlekel iz nje veliko polo papirja, na katerem je bilo zapisano:

»Nocoj ob ednajsti uri ste čakani v Cafe Peru, Pedro de Mendoza — Juanita.«

nova knjiga za vas! Brez nje ni nedelje!
„BESEDE ŽIVLJENJA!“
 Naročite ta fantovski molitvenik,
 ki stane 22 Din, v usnje z zlato
 obvezo pa 30 Din v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Fantje